

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 175 (XIX) — Nr. 255

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 17 aprilie 2007

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
DECRETE				
404.		Decizia nr. 218 din 13 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) și (2) și art. 17 alin. (1) și (2) din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică.....	12-14	
	2	Decizia nr. 251 din 20 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România și a dispozițiilor art. 21 alin. (4) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România....	14-16	
405.		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
	2	221.	— Ordin al președintelui Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale privind stabilirea tarifelor reglementate pentru prestarea serviciului de distribuție și aprobarea prețurilor pentru furnizarea reglementată a gazelor naturale realizate de Societatea Comercială „Design Proiect” — S.R.L.	17-18
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
	3-4	523.	— Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată către persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene.....	19-26
Decizia nr. 176 din 6 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404 ¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă.....		ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII		
Decizia nr. 177 din 6 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă.....	4-5	185.	— Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului privind modul de organizare și desfășurare a concursului pentru recrutarea grefierilor arhivari, a grefierilor registratori și a personalului conex	26-29
Decizia nr. 180 din 6 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 236 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.....	6-7	186.	— Hotărâre pentru aprobarea Regulamentului privind concediile personalului auxiliar de specialitate și personalului conex din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea	29-32
Decizia nr. 202 din 13 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 128 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.....	7-8			
Decizia nr. 206 din 13 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	8-10			
Decizia nr. 217 din 13 martie 2007 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. a) teza a doua și lit. b) teza a doua din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere	10-12			

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T**

**pentru supunerea spre acceptare Parlamentului
a Protocolului V privind resturile explozive de război,
adoptat la Geneva la 28 noiembrie 2003, adițional la Convenția
privind interzicerea sau limitarea folosirii anumitor categorii
de arme clasice care ar putea fi considerate ca producând
efecte traumatice excesive sau care ar lovi fără discriminare**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) și art. 21 alin. (1) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 68 din 21 martie 2007,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre acceptare Parlamentului Protocolul V privind resturile explozive de război, adoptat la Geneva la 28 noiembrie 2003, adițional la Convenția privind interzicerea sau limitarea folosirii anumitor categorii de arme clasice care ar putea fi considerate ca producând efecte traumatice excesive sau care ar lovi fără discriminare și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 13 aprilie 2007.
Nr. 404.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T**

**pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Contractului
de finanțare dintre România și Banca Europeană de Investiții
pentru Proiectul privind infrastructura municipală
în domeniul protecției mediului, faza A, semnat la Luxemburg
la 17 noiembrie 2006 și la București la 28 decembrie 2006**

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele,

la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 71 din 21 martie 2007,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Contractul de finanțare dintre România și Banca Europeană de Investiții pentru Proiectul privind infrastructura municipală în domeniul protecției mediului, faza A, semnat la Luxemburg la 17 noiembrie 2006 și la București la 28 decembrie 2006, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU

CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

București, 13 aprilie 2007.
Nr. 405.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 176**

din 6 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404¹ alin. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000 pentru modificarea și completarea Codului de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romeo Impex Com” — S.R.L. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 4.336/2006 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 septembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 4.336/2006, **Judecătoria Râmnicu Vâlcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romeo Impex Com” — S.R.L. din Râmnicu Vâlcea.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că instituția întoarcerii executării în cadrul procesului civil apare ca o gravă încălcare a dispozițiilor art. 21 alin. (3) din Constituție, deoarece „se recunoaște în mod indirect că întregul proces civil cu toate gradele de jurisdicție legale parcurse de părți până la pronunțarea unei hotărâri executorii a avut ca bază arbitrariul, eroarea și nelegalitatea“. De asemenea, se arată că textul de lege criticat contravine prevederilor art. 124 alin. (1) din Constituție, prin aceea că se încalcă principiul autorității de lucru judecat și cel al stabilității hotărârilor judecătorești.

Judecătoria Râmnicu Vâlcea apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Deși, prin dispozitivul Încheierii, Curtea a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404¹ alin. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 138/2000, se constată că această ordonanță modifică și completează Codul de procedură civilă, introducând prin pct. 157 secțiunea a VI-a¹, intitulată „*Întoarcerea executării*“, din care face parte și art. 404¹. Astfel, obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 404¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, dispoziții care au următorul conținut: „*În toate cazurile în care se desființează titlul executoriu sau însăși executarea silită, cel interesat are dreptul la întoarcerea executării, prin restabilirea situației anterioare acesteia.*“

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă prevederile constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) referitoare la Statul român, art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil și art. 124 alin. (1) referitor la înfăptuirea justiției. De asemenea, se invocă și dispozițiile art. 6 din Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 467 din 28 octombrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.084 din 22 noiembrie 2004, Curtea a statuat că dispozițiile art. 404¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă se referă exclusiv la cazurile în care a fost desființat titlul executoriu sau însăși executarea silită. Desființarea acestor acte putea fi dispusă numai de instanța judecătorească, în urma examinării temeiniciei și legalității lor. La soluționarea cererii de întoarcere a executării, de asemenea, numai instanțele judecătorești sunt competente să stabilească dacă cel care o solicită este sau nu îndreptățit să obțină restituirea bunului ori a valorii luate prin executarea silită. În această privință, art. 404¹ alin. 2 din Codul de procedură civilă prevede că „*Bunurile asupra cărora s-a făcut executarea se vor restitui celui îndreptățit.*“

Creditorul are dreptul neîngrădit de a cere în justiție valorificarea creanțelor sale și, la nevoie, executarea silită a acestora. Debitorul și orice altă persoană interesată au dreptul să conteste, tot în justiție, titlul executoriu și executarea silită însăși. Încălcarea unor drepturi sau libertăți, precum și existența ori inexistența intereselor legitime nu pot fi prejudecate, iar legea nu trebuie să

distingă sub aceste aspecte, stabilind doar drepturile și obligațiile părților litigante.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 404¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Romeo Impex Com” — S.R.L. din Râmnicu Vâlcea în Dosarul nr. 4.336/2006 al Judecătoriei Râmnicu Vâlcea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 177

din 6 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „SUA — H” — S.R.L. din Galați în Dosarul nr. 2.800/C/2006 al Judecătoriei Galați și de Dan Călin Ardelean în Dosarul nr. 5.847/2006 al Judecătoriei Timișoara.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.186D/2006 și nr. 2.396D/2006 au conținut identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 2.396D/2006 la nr. 2.186D/2006, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public, făcând referire la jurisprudența Curții Constituționale, arată că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă este neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 octombrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 2.800/C/2006, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „SUA — H” — S.R.L. din Galați.

Prin Încheierea din 15 noiembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 5.847/2006, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Dan Călin Ardelean.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate încalcă prevederile art. 16, 21 și 24 din Constituție, deoarece la soluționarea cererii de recuzare părțile nu sunt prezente pentru a-și exprima punctul de vedere cu privire la aceasta. De asemenea, aceste dispoziții sunt neconstituționale și prin aceea că permit ca încheierea prin

care se respinge cererea de recuzare să fie atacată cu recurs doar odată cu fondul.

Judecătoria Galați arată că textul de lege criticat asigură accesul liber la justiție și recunoaște dreptul la apărare al părții care promovează o cerere de recuzare, aceasta putând arăta în cererea scrisă toate împrejurările și motivele pentru care a cerut recuzarea. Posibilitatea de a formula în scris orice susțineri și de a-și preciza poziția față de cererea de recuzare o au toate părțile din proces, fără ca textele din Legea fundamentală invocate de autorul excepției să fie încălcate.

Judecătoria Timișoara arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens face referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă, cu următorul cuprins: „*Instanța decide asupra recuzării, în camera de consiliu, fără prezența părților și ascultând pe judecătorul recuzat.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 referitoare la egalitatea în

drepturi, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și art. 24 referitoare la garantarea dreptului la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 754 din 31 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 975 din 6 decembrie 2006, a reținut că textul de lege criticat nu încalcă principiul constituțional al accesului liber la justiție și al dreptului la apărare. Aceasta, deoarece judecarea cererii de recuzare nu vizează fondul cauzei și nu presupune în mod necesar dezbateri contradictorii, instanța pronunțând în ședință publică o încheiere asupra recuzării, prin această reglementare legiuitorul având în vedere instituirea unei proceduri simple și operative de soluționare a acestei cereri. Încheierea prin care s-a respins recuzarea se poate ataca odată cu fondul, instanța de control judiciar urmând a reface toate actele și dovezile administrate la prima instanță, atunci când constată că cererea de recuzare a fost pe nedrept respinsă. Totodată, Curtea a reținut că cererea de recuzare nu constituie o acțiune de sine stătătoare, având ca obiect realizarea sau recunoașterea unui drept subiectiv al autorului cererii, ci o procedură integrată procesului în curs de judecată, al cărei scop este tocmai asigurarea desfășurării normale a judecării, iar nu împiedicarea accesului la justiție. Tocmai în considerarea acestui principiu constituțional, consacrat de prevederile art. 21 din Legea fundamentală, legiuitorul a prevăzut posibilitatea atacării numai odată cu fondul a încheierii prin care s-a respins cererea de recuzare, spre deosebire de încheierile prin care se încuviințează sau se respinge abținerea, precum și de aceea prin care se încuviințează recuzarea, care nu sunt supuse niciunei căi de atac.

În ceea ce privește invocarea înfrângerii prevederilor art. 16 din Constituție, Curtea a constatat că prin dispozițiile legale deduse controlului de constituționalitate legiuitorul nu a instituit un tratament discriminatoriu, ci un regim legal diferit, impus de existența unor situații procesuale diferite, în condițiile în care, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea procedurii de judecată intră în competența exclusivă a sa.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în aceste decizii își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 31 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „SUA — H” — S.R.L. din Galați în Dosarul nr. 2.800/C/2006 al Judecătoria Galați și de Dan Călin Ardelean în Dosarul nr. 5.847/2006 al Judecătoria Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 180
din 6 martie 2007referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 236 alin. (1)
din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 236 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Associates Logistic and Trading” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 33.105/3/2006 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 octombrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 33.105/3/2006, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 236 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Associates Logistic and Trading” — S.R.L.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, încălcând prevederile art. 44 alin. (2) din Constituție.

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă arată că dispozițiile de lege criticate nu contravin prevederilor art. 44 din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului arată că, ulterior sesizării Curții Constituționale, dispozițiile art. 236 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale au fost abrogate prin Legea nr. 441/2006, fiind incidente prevederile art. 29

alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare (...)*.” Astfel, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 236 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 236 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004.

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 44 referitoare la dreptul de proprietate.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, ulterior sesizării, dispozițiile art. 236 din Legea nr. 31/1990 au fost abrogate prin art. I pct. 158 din Legea nr. 441/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, și a Legii nr. 26/1990 privind registrul comerțului, republicată, Legea nr. 441/2006 fiind publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 955 din 28 noiembrie 2006.

Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională nu se poate pronunța decât asupra dispozițiilor dintr-o lege sau o ordonanță în vigoare, ceea ce exclude exercitarea controlului de neconstituționalitate asupra unor prevederi legale eliminate din legislație. Controlul de constituționalitate nu se poate exercita asupra unor dispoziții legale abrogate și de aceea se impune respingerea excepției de neconstituționalitate ca devenită inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 236 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Associates Logistic and Trading” — S.R.L. din București, în Dosarul nr. 33.105/3/2006 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 6 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 202

din 13 martie 2007

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 128 alin. (1)
din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 128 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Bașchir et Exox SNC din Tulcea în Dosarul nr. 137/2006 al Judecătoriei Tulcea.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textul de lege criticat nu încalcă prevederile constituționale invocate de autoarea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 septembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 137/2006, **Judecătoria Tulcea a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 128 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală**, excepție

ridicată de Bașchir et Exox SNC din Tulcea în dosarul menționat.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că existența unor termene diferite de prescripție a executării silite în funcție de natura bunurilor supuse acestei executări (aparținând proprietății publice, respectiv celei private) încalcă „dispoziția constituțională [...] potrivit căreia proprietatea privată și cea publică sunt în aceeași măsură garantate.”

Judecătoria Tulcea consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât „instituirea unor termene speciale de prescripție nu poate conduce la ideea că proprietatea publică s-ar bucura de o protecție suplimentară față de proprietatea privată sau că ar beneficia de un regim juridic diferențiat, deoarece durata unui termen de prescripție nu este un element esențial și definitiv al regimului juridic al proprietății.”

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că, potrivit normelor constituționale, legiuitorul este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, astfel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, în egală măsură ocrotite.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 128 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 863 din 26 septembrie 2005, având următorul cuprins:

„Dreptul de a cere executarea silită a creanțelor fiscale se prescrie în termen de 5 ani de la data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a luat naștere acest drept.”

Autoarea excepției susține că aceste dispoziții legale sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 44 alin. (2) privind ocrotirea egală a proprietății private, indiferent de titular.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 128 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Bașchir et Exox SNC din Tulcea în Dosarul nr. 137/2006 al Judecătoriei Tulcea.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 206

din 13 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător
Ion Predescu — judecător

Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Tudorel Toader — judecător
Antonia Constantin — procuror
Claudia-Margareta Krupenschi — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Lai Hanqin în Dosarul nr. 5.074/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, personal, însoțit de interpretul autorizat de limba chineză, dl Ioan Budura, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, partea prezentă susține, prin traducător, că actul normativ criticat este o reglementare „imperfectă” sub aspectul obținerii drepturilor legale în România de către cetățenii străini. Arată că pe timpul șederii legale în țară a realizat investiții importante și și-a îndeplinit obligațiile legate de plata impozitelor aferente față de statul român și de aceea dispoziția Autorității pentru străini de părăsire a teritoriului țării i se pare abuzivă și arbitrară.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată, arătând, în acest sens, că prevederile art. 55 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 nu încalcă, prin conținutul lor, principiul nediscriminării. În ceea ce privește invocarea dispozițiilor art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, coroborate cu art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitoare la ocrotirea dreptului de proprietate privată, apreciază că acestea nu au incidență în cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 3 octombrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 5.074/2/2006, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.** Excepția a fost ridicată de Lai Hanqin într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni în contencios administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat încalcă dispozițiile art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, coroborate cu prevederile art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, art. 14 din convenție și ale art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 12 la aceeași convenție, „precum și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie, care instituie și garantează dreptul de proprietate privată și dreptul persoanei la nediscriminare”. În acest sens, se susține că, „prin refuzul de a se prelungi dreptul de ședere temporară cetățenilor străini pentru că le-a expirat mandatul de administrare, se limitează excesiv și discriminatoriu dreptul constituțional de proprietate al acestora”. Măsura dispusă încalcă și principiul proporționalității, consacrat în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, întrucât este disproporțională în raport cu scopul pentru care a fost luată.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula

punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textul legal criticat nu contravine principiului nediscriminării, sens în care s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 443/2006. În plus, consideră că dispozițiile art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, referitoare la dreptul de proprietate privată, nu au incidență în cauza de față.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 55 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 8 martie 2004, având următorul cuprins:

— Art. 55 alin. (1) lit. c) — Prolungirea dreptului de ședere pentru desfășurarea de activități comerciale: *„(1) Străinului intrat în România în scopul desfășurării de activități comerciale i se poate prelungi dreptul de ședere temporară, dacă: [...] c) face dovada că este acționar sau asociat al societății comerciale cu atribuții de conducere și administrare”.*

În motivarea excepției, autorul acesteia invocă încălcarea prevederilor art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, coroborate cu prevederile art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, texte referitoare la dreptul de proprietate privată, precum și ale art. 14 din convenție și art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 12 la aceeași convenție, privind interzicerea discriminării.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în esență, autorul excepției consideră că dispozițiile art. 55 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România contravin dreptului de proprietate și principiului nediscriminării, astfel cum sunt consacrate prin normele constituționale și convenționale invocate. Arată, în acest sens, că cerința înscrisă la art. 55 alin. (1) lit. c) din ordonanță, potrivit căreia străinul care solicită prelungirea dreptului de ședere temporară trebuie să facă dovada că este acționar sau asociat al societății comerciale cu atribuții de conducere și administrare este excesivă, discriminatorie și disproporțională în raport cu finalitatea urmărită de legiuitor și încalcă, totodată, dreptul de proprietate al cetățeanului străin care, pe timpul șederii sale legale în țară, a realizat aici anumite investiții și deține o serie de bunuri în proprietate.

Față de aceste susțineri, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 este un act normativ ce reglementează regimul străinilor în România, astfel că, evident, se adresează exclusiv acestora și se aplică în mod unitar tuturor celor care se află în aceeași situație

juridică. Prin urmare, criticile privind discriminarea pe criterii de origine națională nu pot fi reținute. De altfel, Curtea Constituțională s-a pronunțat în acest sens prin Decizia nr. 443 din 30 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din 15 iunie 2006, cu prilejul soluționării excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002, răspunzând, astfel, unor critici similare celor din prezenta cauză.

Cât privește criticile de neconstituționalitate referitoare la încălcarea dreptului de proprietate privată, Curtea observă că textul de lege examinat nu conține norme privind acest drept și, ca atare, prevederile art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, coroborate cu art. 1 paragraful 1 din Protocolul nr. 1 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu au incidență în cauză. Dispozițiile de lege criticate nu fac decât să enumere condițiile și actele necesare prelungirii dreptului de ședere

temporară a străinilor în România în scopul desfășurării de activități comerciale, condiții ce se circumscriu scopului pentru care fiecare categorie de străini nominalizată de lege solicită prelungirea dreptului de ședere temporară în România și se justifică prin însuși interesul pretins de solicitantul dreptului.

Curtea observă, de asemenea, că, în cazul de față, invocarea excepției de neconstituționalitate a fost determinată de refuzul Autorității pentru străini de a acorda autorului excepției prelungirea dreptului de ședere temporară în România pe motivul că acestuia îi expirase mandatul de administrare al unei societăți comerciale. În consecință, motivele ce au determinat invocarea prezentei excepții, precum și argumentele ce o susțin nu au la bază o relație de contrarietate dintre textul legal criticat și o normă constituțională, ci, în realitate, privesc aspectele de fapt specifice speței, care pot fi apreciate doar de instanța de judecată în fața căreia se soluționează litigiul.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (1) lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Lai Hanqin în Dosarul nr. 5.074/2/2006 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,

Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 217

din 13 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. a) teza a doua și lit. b) teza a doua din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. a) teza a doua și lit. b) teza a doua din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, excepție ridicată de Doru Burnaz în Dosarul nr. 12.236/54/2006 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca

neîntemeiată, apreciind că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 21 noiembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 12.236/54/2006, **Curtea de Apel Craiova – Secția contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. a) teza a doua și lit. b) teza a doua din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere**, excepție ridicată de Doru Burnaz.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate sunt contrare prevederilor art. 1 alin. (3), art. 16, art. 21 alin. (3), art. 24, 31, 41, 45, 53 și 20, cu raportare la art. 6 și 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece „nu sunt suficient de accesibile și formulate cu destulă precizie pentru a permite stabilirea conduitei celor interesați”. Astfel, dispozițiile în cauză „nu oferă niciun fel de elemente necesare stabilirii situațiilor când «perioada de valabilitate a autorizației taxi a expirat cu mai mult de 10 zile» sau despre ipotezele în care intervin suspendările consecutive regăsite în sintagma «a treia suspendare a autorizației taxi în decurs de 2 ani consecutivi»”. De asemenea, „legea nu prevede clar nici ipotezele normative ale aplicării sancțiunii suspendării pentru expirarea perioadei de valabilitate, nici modul cum intervin suspendările consecutive, nu se indică modul de stabilire și comunicare a acestor sancțiuni sau dacă o astfel de comunicare se realizează”.

Curtea de Apel Craiova – Secția contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile de lege criticate nu pun în discuție sub niciun aspect încălcarea prevederilor constituționale cuprinse în art. 16, art. 21 alin. (3), art. 24, 41 și 45.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 56 alin. (1) lit. a) teza a doua și lit. b) teza a doua din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 45 din 28 ianuarie 2003,

care au următorul conținut: „Pe lângă sancțiunile prevăzute la art. 55 se dispune și suspendarea sau anularea autorizației taxi în următoarele situații:

a) suspendarea autorizației taxi pentru o perioadă cuprinsă între 1—3 luni în următoarele cazuri:[...]

— când perioada de valabilitate a autorizației taxi a expirat cu mai mult de 10 zile;

b) anularea autorizației taxi în următoarele cazuri:[...]

— la a treia suspendare a autorizației taxi în decurs de 2 ani consecutivi.”

În motivarea excepției ridicate autorul acesteia invocă încălcarea art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 31 privind dreptul la informație, art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 20 din Constituție, cu raportare la art. 6 și 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și urmează să o respingă pentru următoarele argumente:

Cu privire la critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 56 alin. (1) lit. a) teza a doua și lit. b) teza a doua din Legea nr. 38/2003 față de art. 16 din Constituție, se constată că aceasta nu poate fi reținută, deoarece cazurile în care se poate dispune suspendarea sau anularea autorizației taxi se aplică tuturor celor aflați în situația prevăzută în ipoteza normei legale, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare. Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite.

De asemenea, se constată că textele de lege criticate nu contravin nici dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (3) și art. 24, precum și celor ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât acestea nu sunt de natură să îngreuească dreptul părților interesate de a apela la instanțele judecătorești și de a beneficia de toate drepturile și garanțiile procesuale menite să le asigure dreptul la apărare și dreptul la un proces echitabil. În temeiul art. 57 din Legea nr. 38/2003, actele de constatare și sancționare a contravențiilor pot fi atacate în justiție, potrivit legislației privind regimul juridic al contravențiilor, contestația fiind soluționată în cadrul unui litigiu, cu citarea părților, acestea beneficiind de toate garanțiile procesuale specifice unui proces echitabil într-o societate democratică.

Referitor la încălcarea art. 41 și 45 din Constituție, se reține că dispozițiile de lege criticate nu conțin norme contrare libertății economice și posibilității oricărei persoane de a iniția și întreprinde o activitate cu scop lucrativ și nici nu îngreuează dreptul la muncă, care se exercită în condițiile legii.

Curtea constată că dispozițiile constituționale ale art. 31 privind dreptul la informație și ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, precum și ale art. 7 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu sunt incidente în cauză.

De altfel, motivele invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate nu privesc, în realitate, constituționalitatea textelor criticate, ci modul de interpretare și de aplicare a acestora. Or, sub acest aspect, potrivit art. 2 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sunt neconstituționale

prevederile legilor, tratatelor internaționale, regulamentelor Parlamentului și ale ordonanțelor Guvernului „[...] care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției”. Ca atare, exercitând controlul de constituționalitate asupra unor prevederi de lege, Curtea se poate pronunța doar cu privire la înțelesul lor contrar Constituției.

Pe de altă parte, așa cum a statuat Curtea Constituțională, în mod constant, în jurisprudența sa, de

exemplu prin Decizia nr. 14 din 9 februarie 1999, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 110 din 17 martie 1999, „interpretarea legii este atributul suveran al instanței de judecată în opera de înfăptuire a justiției, iar controlul acestei interpretări se realizează prin exercitarea căilor de atac.”

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 56 alin. (1) lit. a) teza a doua și lit. b) teza a doua din Legea nr. 38/2003 privind transportul în regim de taxi și în regim de închiriere, excepție ridicată de Doru Burnaz în Dosarul nr. 12.236/54/2006 al Curții de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 218

din 13 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) și (2) și art. 17 alin. (1) și (2) din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Florentina Geangu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) și (2) și ale art. 17 alin. (1) și (2) din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică, excepție ridicată de Ioan Raita în Dosarul nr. 4.504/2006 al Curții de Apel Ploiești — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, apreciind că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 septembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 4.504/2006, **Curtea de Apel Ploiești — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) și (2) și art. 17 alin. (1) și (2) din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică**, excepție ridicată de Ioan Raita într-o cauză având ca obiect contestația formulată de acesta împotriva deciziei Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, pronunțată în temeiul Legii nr. 187/1999.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile art. 5 alin. (1) și (2) din Legea nr. 187/1999, prin care se definesc noțiunile de „poliție politică”, respectiv de „agent al poliției politice comuniste”, ar încălca principiul neretroactivității legii enunțat de art. 15 alin. (2) din Constituție, conferind un „caracter incriminatoriu” unor activități din trecut care, raportate la sistemul social politic existent în acel moment, erau legale și legitime. De asemenea, mai susține că dispozițiile art. 17 alin. (1) și (2) din Legea nr. 187/1999

referitoare la publicarea din oficiu a deciziilor Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității ar constitui o încălcare a principiului egalității în fața legii consfințit de art. 16 alin. (1) din Constituție. Se susține astfel că respectiva publicare în Monitorul Oficial produce efectele unui „cazier politic“, ducând la discriminarea persoanelor care fac obiectul acestei publicări.

Curtea de Apel Ploiești — Secția civilă apreciază că excepția ridicată este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece Legea nr. 187/1999 nu are un caracter retroactiv, ea nefăcând decât să stabilească tipurile de activități și categoriile de persoane referitor la care opinia publică are dreptul de a obține informații prin intermediul procedurii reglementate de lege. De asemenea, arată că stabilirea unor categorii de persoane care să facă obiectul legii, după criteriul relevanței activității lor actuale pentru funcționarea societății românești, are o justificare obiectivă și rezonabilă, nefiind, deci, contrară art. 16 alin. (1) din Constituție.

Avocatul Poporului arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, textele de lege criticate fiind în deplină concordanță cu dispozițiile constituționale invocate în motivarea acesteia.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 5 alin. (1) și (2) și ale art. 17 alin. (1) și (2) din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 603 din 9 decembrie 1999, astfel cum au fost modificate și completate prin art. I pct. 10 și 23 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 182 din 27 februarie 2006. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 5 alin. (1) și (2): „(1) Prin poliție politică se înțelege toate acele activități ale securității statului sau ale altor structuri și instituții cu caracter represiv, care au vizat instaurarea și menținerea puterii totalitar comuniste, precum și suprimarea sau îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

(2) Este agent al poliției politice comuniste orice persoană care, având calitatea de lucrător operativ al organelor de securitate sau de miliție, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945—1989, a desfășurat activități de poliție politică în sensul prezentei legi.“;

— Art. 17 alin. (1) și (2): „(1) Consiliul asigură publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, a deciziilor referitoare la persoanele verificate din oficiu, în baza art. 2 lit. a)—f), rămase definitive prin necontestare sau rămase definitive prin hotărâre a curții de apel, și le comunică mijloacelor de informare în masă. Deciziile Colegiului Consiliului vor conține datele de identitate, numele conspirative, perioada colaborării, precum și faptele calificate ca fiind activități cu caracter de poliție politică comunistă.

(2) Consiliul publică în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a, numele agenților, inclusiv numele conspirative, funcțiile, precum și faptele calificate ca fiind activități de poliție politică în sensul prezentei legi. În cazul ofițerilor de informații care au făcut poliție politică în timpul regimului comunist, vor fi sesizate organele de justiție cu privire la încălcarea prevederilor legale.“

În opinia autorului excepției, dispozițiile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii și ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Legea nr. 187/1999 produce efecte numai pentru viitor. Astfel, ea urmărește să permită accesul opiniei publice la informațiile referitoare la colaborarea cu fosta securitate a persoanelor enumerate de către art. 2, instituind o procedură prin care se poate stabili dacă acestea au desfășurat activități ce au contribuit la instaurarea și menținerea puterii totalitare comuniste, precum și la suprimarea sau îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Legea nr. 187/1999 nu instituie deci vreo formă de răspundere juridică pentru participarea în trecut la activități care nu erau „incrimitate“ la aceea dată, astfel cum susține autorul excepției. Prin urmare, nu se poate reține că legea ar avea un efect retroactiv, ea nefăcând decât să stabilească tipurile de activități și categoriile de persoane referitoare la care opinia publică are dreptul de a obține informații prin intermediul procedurii reglementate de lege.

În același sens s-a mai pronunțat Curtea Constituțională și prin Decizia nr. 443 din 15 septembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 din 29 septembrie 2005, apreciind că „legea criticată nu cuprinde în sine nicio dispoziție cu caracter retroactiv, astfel că nu poate reține că acest act normativ încalcă principiul neretroactivității legii civile. Tot astfel, calificarea în prezent a unor fapte petrecute în trecut și reglementarea unor efecte juridice legate de aceste fapte nu constituie o încălcare a principiului neretroactivității legii civile, de vreme ce efectele lor se produc numai pentru viitor, din momentul intrării în vigoare a actului normativ“.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se mai susține că publicarea din oficiu a deciziilor Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității în Monitorul Oficial al României produce efectele unui „cazier politic“, ducând la discriminarea persoanelor care fac obiectul acestei publicări.

Curtea constată că nici această susținere nu este întemeiată, deoarece principiul nediscriminării garantat de art. 16 alin. (1) din Constituție nu poate fi interpretat ca împiedicând producerea efectelor urmărite de lege, respectiv informarea opiniei publice cu privire la activitățile desfășurate în trecut de persoanele enumerate la art. 2 din lege, care exercită demnități sau funcții publice ori care ocupă poziții sau desfășoară activități cu un impact

semnificativ pentru viața societății și care trebuie deci să beneficieze de încrederea cetățenilor. S-a optat, deci, pentru stabilirea unor categorii de persoane care să facă obiectul legii după criteriul relevanței activității lor actuale pentru funcționarea societății românești, iar acest criteriu este bazat pe o justificare obiectivă și rezonabilă, nefiind, deci, contrar art. 16 alin. (1) din Constituție.

Față de cele arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) și (2) și art. 17 alin. (1) și (2) din Legea nr. 187/1999 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea securității ca poliție politică, excepție ridicată de Ioan Raita în Dosarul nr. 4.504/2006 al Curții de Apel Ploiești — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 13 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Florentina Geangu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 251

din 20 martie 2007

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România și a dispozițiilor art. 21 alin. (4) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție ridicată de Weah Tony în Dosarul nr. 8.038/RF/2005 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal, cauză înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 2.337D/2006.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Se prezintă interpretul autorizat de limba engleză desemnat în cauză, doamna Elena Andrei. Magistratul-asistent informează Curtea că partea Oficiul Național pentru Refugiați a transmis note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.338D/2006, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Griris Rachid în Dosarul nr. 8.040/RF/2005 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Magistratul-asistent informează Curtea că și în acest dosar partea Oficiul Național pentru Refugiați a transmis note scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Curtea, având în vedere identitatea dintre obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele sus-menționate, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 2.338D/2006 la Dosarul nr. 2.337D/2006, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public arată că Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 a fost integral abrogată prin Legea nr. 122/2006, iar dispozițiile art. 21 alin. (4) lit. a) din

aceasta au fost preluate de art. 81 alin. (1) lit. b) din noua reglementare în materie, în timp ce soluția legislativă cuprinsă în dispozițiile art. 21 alin. (4) lit. b) din ordonanță nu se mai regăsește în noul act normativ. În consecință, solicită respingerea ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții, respectiv respingerea ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (4) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin deciziile civile din 30 noiembrie 2006, pronunțate în dosarele nr. 8.038/RF/2005 și nr. 8.040/RF/2005, **Tribunalul București – Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor „art. 21 alin. (4) lit. a) și b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România”**. Excepțiile au fost ridicate de Weah Tony și Griris Rachid în dosare având ca obiect soluționarea unor recursuri împotriva unor încheieri de ședință prin care Judecătoria Sectorului 5 București a respins ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, în Dosarul nr. 2.337D/2006, autorul susține că dispozițiile art. 21 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 contravin prevederilor art. 124 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora *„Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți”*.

În esență, acesta arată că termenul imperativ de 10 zile, prevăzut de art. 21 alin. (4) din ordonanța criticată, înăuntrul căruia instanța de judecată este obligată să se pronunțe în procedură accelerată asupra unor probleme ce necesită administrarea unui probatoriu complex, este un termen prea scurt față de termenul dispozitiv de 30 de zile stabilit pentru persoanele ale căror cereri sunt soluționate în procedură ordinară. Consideră că astfel se creează o stare de inegalitate și discriminare între cele două categorii de petenți, precum și între solicitantul statutului de refugiat și Oficiul Național pentru Refugiați, această parte în proces fiind „favorizată” pe parcursul soluționării cauzei.

Totodată, potrivit textului de lege criticat, instanța de judecată soluționează plângerea fie respingând-o pentru cel puțin unul dintre motivele prevăzute la art. 19 alin. (1) din ordonanță, ceea ce implică un control judiciar asupra fondului cererii, fie admite plângerea, însă fără a putea acorda vreuna dintre formele de protecție umanitară, întrucât trimite cauza la Oficiul Național pentru Refugiați, spre reexaminare, instituție ce are posibilitatea respingerii cererii de protecție încă o dată, însă în procedură ordinară.

Pe de altă parte, în Dosarul nr. 2.338D/2006, autorul excepției susține contrarietatea art. 21 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 față de prevederile art. 21 alin. (1), (2) și (3) și ale art. 18 alin. (2) din Constituție, coroborat cu art. 11 alin. (2) și art. 20 alin. (2) din aceasta, precum și față de art. 16 alin. (1) și (2) din Convenția privind statutul refugiaților, Geneva, 1951, ratificată prin Legea nr. 46/1991. În esență, se arată că

textul de lege criticat instituie o diferență de tratament juridic, în sensul că refugiatul nu poate obține pe cale judecătorească recunoașterea statutului său de refugiat, ci doar o calificare a cererii sale ca trebuind să fie analizată în procedură accelerată sau în procedură ordinară, însă poate pierde posibilitatea de a solicita statutul de refugiat pe fond prin aceeași hotărâre. Totodată, solicitantul de azil a cărui cerere a fost respinsă în procedura accelerată nu are dreptul de a obține în justiție modificarea pe fond a hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați, ceea ce înseamnă un tratament mai puțin favorabil în raport cu cetățenii români.

Tribunalul București – Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, „deoarece argumentele autorilor nu pun în discuție în niciun fel dreptul suveran al statului de a stabili condițiile concrete în care legislația internă să reglementeze procedurile de analiză ale cererilor formulate de solicitanții de azil”.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, deciziile civile au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România este neîntemeiată și invocă, în acest sens, jurisprudența constantă în materie a Curții Constituționale, de exemplu, deciziile nr. 389/2004 și nr. 140/2005.

Avocatul Poporului precizează, mai întâi, că Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 a fost abrogată prin art. 152 alin. (2) din Legea nr. 122/2006, iar dispozițiile art. 21 alin. (4), criticate inițial, se regăsesc reglementate parțial în art. 81 din noua lege, conținutul acestora fiind însă modificat în mod substanțial. Având în vedere că unul dintre aspectele esențiale supuse criticii de neconstituționalitate îl reprezintă procedura reexaminării cererii de către Oficiul Național pentru Refugiați, în urma admiterii de către instanță a plângerii, procedură ce nu mai este însă reglementată în noua lege în materie, rezultă că textul de lege criticat inițial nu mai este în vigoare. Prin urmare, apreciază, în temeiul art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând deciziile civile, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului și dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, astfel cum a fost formulat, îl constituie dispozițiile art. 21 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, ordonanță ce a fost însă abrogată în mod expres prin dispozițiile art. 152 alin. (2)

din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 428 din 18 mai 2006. Din analiza comparativă a celor două acte normative se constată că soluția legislativă prevăzută de art. 21 alin. (4) lit. a) se regăsește la art. 81 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 122/2006, în timp ce conținutul juridic al art. 21 alin. (4) lit. b) din ordonanța abrogată nu a fost preluat în mod identic în noul act normativ. Prin urmare, obiectul excepției îl constituie, în realitate, dispozițiile art. 81 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România și ale art. 21 alin. (4) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România. Aceste texte au următorul conținut:

— Art. 81 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 122/2006: „(1) *Instanța de judecată soluționează plângerea în termen de 10 zile și pronunță o hotărâre motivată, prin care: [...]*

b) menține hotărârea Oficiului Național pentru Refugiați.“

— Art. 21 alin. (4) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000: „*b) admite plângerea și dispune ca structura competentă a Oficiului Național pentru Refugiați care a emis hotărârea să analizeze cererea în procedură ordinară.“*

În motivarea excepției autorii acesteia invocă prevederile constituționale ale art. 18 alin. (2), referitor la dreptul de azil, ale art. 21 alin. (1), (2) și (3), privind liberul acces la justiție și dreptul la un proces echitabil, și ale art. 124 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora „*Justiția este unică, imparțială și egală pentru toți“*.

Prin raportare la dispozițiile art. 11 alin. (2) și ale art. 20 alin. (2) din Legea fundamentală, sunt invocate, de asemenea, și normele art. 16 alin. (1) și (2) din Convenția privind statutul refugiaților, Geneva, 1951, ratificată de România prin Legea nr. 46/1991, texte ce consacră dreptul oricărui refugiat de a beneficia de același tratament ca oricare cetățean în ce privește dreptul de acces liber și facil în fața tribunalelor.

Analizând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea Constituțională constată că textele de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași prevederi din Legea fundamentală

invocate și în prezenta cauză și cu o motivare identică. Astfel, prin deciziile nr. 675/2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 940 din 21 noiembrie 2006, și nr. 103/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 178 din 14 martie 2007, Curtea, pentru argumentele acolo expuse, s-a pronunțat în sensul respingerii ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, arătând, în esență, că acestea nu contravin principiilor unicității, independenței și egalității justiției, statuate de art. 124 din Constituție. În legătură cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (4) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, Curtea a constatat, prin aceleași decizii menționate mai sus, că acestea nu mai sunt în vigoare, iar soluția legislativă nu a fost preluată de noua lege în materie, Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, astfel că a respins excepția ca inadmisibilă.

Întrucât față de cauzele soluționate prin deciziile amintite nu au intervenit elemente noi, de natură a modifica jurisprudența în materie a Curții, rezultă că atât soluția, cât și considerentele ce au stat la baza acesteia se mențin și în prezenta cauză.

În consecință, criticile de neconstituționalitate referitoare la îngrădirea liberului acces la justiție și la încălcarea dreptului la un proces echitabil au rămas, practic, fără obiect, deoarece soluția legislativă prevăzută de art. 21 alin. (4) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000, potrivit căreia instanța de judecată chemată să soluționeze plângerea solicitantului împotriva hotărârii Oficiului Național pentru Refugiați de respingere a cererii de acordare a statutului de refugiat o admite și dispune ca structura competentă a Oficiului Național pentru Refugiați care a emis hotărârea să analizeze cererea în procedură ordinară, nu se mai regăsește în actul normativ în vigoare de reglementare a azilului în România.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 81 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România, excepție ridicată de Weah Tony și Griris Rachid în dosarele nr. 8.038/RF/2005 și nr. 8.040/RF/2005 ale Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă, asigurări sociale, contencios administrativ și fiscal.

II. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 alin. (4) lit. b) din Ordonanța Guvernului nr. 102/2000 privind statutul și regimul refugiaților în România, excepție invocată de aceiași autori în aceleași dosare ale aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 martie 2007.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ DE REGLEMENTARE ÎN DOMENIUL GAZELOR NATURALE

ORDIN

privind stabilirea tarifelor reglementate pentru prestarea serviciului de distribuție și aprobarea prețurilor pentru furnizarea reglementată a gazelor naturale realizate de Societatea Comercială „Design Proiect” – S.R.L.

În temeiul prevederilor art. 10 alin. (4) și (5) și ale art. 99 din Legea gazelor nr. 351/2004, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se stabilesc venitul reglementat unitar și venitul total unitar, aferente serviciului de distribuție a gazelor naturale realizat de Societatea Comercială „Design Proiect” – S.R.L., și se aprobă coeficienții elementelor generatoare de costuri, conform lit. a) din anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Se stabilesc venitul reglementat unitar și venitul total unitar, aferente serviciului de furnizare a gazelor naturale în regim reglementat realizat de Societatea Comercială „Design Proiect” – S.R.L., conform lit. b) din anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 3. — (1) Se stabilesc tarifele reglementate pentru prestarea serviciului de distribuție a gazelor naturale, prevăzute în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Tarifele reglementate prevăzute la alin. (1) se aplică terților, beneficiari ai serviciului de distribuție a gazelor naturale din localitățile în care Societatea Comercială „Design Proiect” – S.R.L. deține licența de distribuție a gazelor naturale.

(3) Tarifele reglementate prevăzute la alin. (1) nu conțin TVA.

Art. 4. — (1) Se aprobă prețurile finale reglementate pentru furnizarea gazelor naturale în regim reglementat, prevăzute în anexa nr. 3, care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Prețurile finale reglementate prevăzute la alin. (1) se aplică consumatorilor captivi din localitățile în care Societatea Comercială „Design Proiect” – S.R.L. deține licența de distribuție și furnizare a gazelor naturale.

(3) Prețurile finale reglementate prevăzute la alin. (1) nu conțin TVA.

Art. 5. — Autoritatea Națională de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale și Societatea Comercială „Design Proiect” – S.R.L. vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 6. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va intra în vigoare la 15 zile de la data publicării.

Președintele Autorității Naționale de Reglementare în Domeniul Gazelor Naturale,
Gergely Olosz

București, 29 martie 2007.

Nr. 221.

ANEXA Nr. 1

Veniturile reglementate unitare, veniturile totale unitare și coeficienții formulei elementelor generatoare de costuri pentru Societatea Comercială „Design Proiect” – S.R.L.

a) Activitatea de distribuție a gazelor naturale		
Cantitatea de gaze naturale distribuită	Mii mc	216
Venit reglementat unitar	Lei/1.000 mc	223,16
Venit total unitar	Lei/1.000 mc	290,89
Coeficienții formulei elementelor generatoare de costuri pentru:		
— lungimea conductelor		0
— numărul de consumatori		0
— volumele distribuite		0
Rata de creștere a eficienței economice	%	0
b) Activitatea de furnizare a gazelor naturale în regim reglementat		
Cantitatea de gaze naturale furnizată	Mii mc	216
Venit reglementat unitar	Lei/1.000 mc	46,44
Venit total unitar	Lei/1.000 mc	60,75
Rata de creștere a eficienței economice	%	0

Tarifele reglementate pentru activitatea de distribuție a gazelor naturale realizată de Societatea Comercială „Design Proiect” – S.R.L.

Categoria de consumatori	Lei/1.000 mc
B. Consumatori finali conectați în sistemul de distribuție	
B.1 cu un consum anual de până la 2.400 mc	338,34
B.2 cu un consum anual între 2.400 mc și 12.400 mc	305,14
B.3 cu un consum anual între 12.400 mc și 124.000 mc	279,32
B.4 cu un consum anual între 124.000 mc și 1.240.000 mc	—
B.5 cu un consum anual între 1.240.000 mc și 12.400.000 mc	—
B.6 cu un consum anual de peste 12.400.000 mc	—

Prețurile finale reglementate pentru furnizarea gazelor naturale în regim reglementat realizată de Societatea Comercială „Design Proiect” – S.R.L.

Categoria de consumatori	Lei/1.000 mc
A. Consumatori finali conectați direct la sistemul de transport	
A.1 cu un consum anual de până la 124.000 mc	—
A.2 cu un consum anual între 124.000 mc și 1.240.000 mc	—
A.3 cu un consum anual între 1.240.000 mc și 12.400.000 mc	—
A.4 cu un consum anual între 12.400.000 mc și 124.000.000 mc	—
B. Consumatori finali conectați în sistemul de distribuție	
B.1 cu un consum anual de până la 2.400 mc	1.084,00
B.2 cu un consum anual între 2.400 mc și 12.400 mc	1.048,91
B.3 cu un consum anual între 12.400 mc și 124.000 mc	1.021,61
B.4 cu un consum anual între 124.00 mc și 1.240.000 mc	—
B.5 cu un consum anual între 1.240.000 mc și 12.400.000 mc	—
B.6 cu un consum anual de peste 12.400.000 mc	—

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**pentru aprobarea Procedurii de soluționare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată către persoane impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene**

În temeiul art. 11 alin. (5) din Hotărârea Guvernului nr. 208/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice și a Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 147² din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, al pct. 49 din normele metodologice de aplicare a prevederilor titlului VI „Taxa pe valoarea adăugată” din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 83 alin. (2) și art. 196 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Procedura de soluționare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată către persoane impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă modelul și conținutul formularului 308 „Cerere de rambursare pentru persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene”, cod MFP 14.13.03.02/8, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Instrucțiunile de completare ale formularului prevăzut la art. 2 sunt prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 4. — Caracteristicile de tipărire ale formularului prevăzut la art. 2 sunt prevăzute în anexa nr. 4.

Art. 5. — Se aprobă modelul și conținutul formularului „Decizie de rambursare a taxei pe valoarea adăugată

pentru persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene”, cod MFP 14.13.02.02/08, prevăzut în anexa nr. 5.

Art. 6. — Anexele nr. 1—5 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 8. — Direcția generală de gestiune a impozitelor și contribuțiilor, Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare și Direcția de metodologie și proceduri pentru inspecția fiscală din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, Direcția generală a tehnologiei informației din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, precum și Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București vor lua măsuri pentru ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Ministrul finanțelor publice,
Sebastian Teodor Gheorghe Vlădescu

București, 3 aprilie 2007.
Nr. 523.

ANEXA Nr. 1

PROCEDURA**de soluționare a cererilor de rambursare a taxei pe valoarea adăugată către persoane impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene**

1. Rambursarea taxei pe valoarea adăugată către persoane impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, potrivit dispozițiilor art. 147² alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct. 49 din normele metodologice de aplicare a titlului VI „Taxa pe valoarea adăugată” din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal,

aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, se efectuează potrivit prezentei proceduri.

2. Cererea, însoțită de documentele prevăzute la pct. 49 alin. (5) din normele aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, se depune direct la registratura Direcției Generale a Finanțelor

Publice a Municipiului București sau la poștă, prin scrisoare recomandată.

Cererea poate fi depusă și prin împuternicit desemnat conform art. 18 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

3. Documentele justificative, certificatul emis de statul membru în care persoana impozabilă este stabilită, precum și declarațiile în limba străină vor fi însoțite de traduceri în limba română certificate de traducători autorizați, potrivit prevederilor art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

4.1. De la registratură, cererea, însoțită de documentație, se repartizează Serviciului de administrare a contribuabililor nerezidenți din cadrul Activității de metodologie și administrare a veniturilor statului, denumit în continuare *compartiment de specialitate*, care înregistrează cererile în Registrul de evidență a cererilor de rambursare, organizat potrivit anexei nr. 1a).

4.2. Numărul de înregistrare în Registrul de evidență se utilizează ca număr de referință și se înscrie pe toate documentele referitoare la modul de soluționare a cererii de rambursare respective.

5. Toate documentele anexate cererii de rambursare se scanează și se arhivează în format electronic.

6. La depunerea unei cereri de rambursare, compartimentul de specialitate verifică în evidențele proprii dacă respectiva persoană este înregistrată ca plătitor de impozite, taxe sau contribuții, potrivit legilor speciale care prevăd înregistrarea directă.

7. Compartimentul de specialitate analizează documentația depusă de persoana impozabilă, verificând respectarea condițiilor impuse pentru rambursare, potrivit pct. 49 alin. (1)–(9) din normele aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare.

Rezultatul analizei se consemnează într-un referat întocmit conform modelului din anexa nr. 1b).

8. În cazul în care există suspiciuni cu privire la unele facturi, compartimentul de specialitate poate solicita, cu avizul directorului executiv adjunct coordonator, efectuarea unei cercetări la fața locului, potrivit art. 56 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, la persoana impozabilă stabilită în România care a emis factura respectivă.

9. Pe baza constatărilor cuprinse în referatul de analiză și, după caz, în procesul-verbal întocmit ca urmare a cercetării la fața locului, compartimentul de specialitate întocmește Decizia de rambursare a taxei pe valoarea adăugată pentru persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, potrivit modelului prevăzut în anexa nr. 5 la ordin.

Decizia se întocmește în două exemplare, se verifică și se vizează de șeful compartimentului de specialitate și se

înaintează, împreună cu documentația, referatul de analiză și, după caz, procesul-verbal, spre aprobare directorului executiv adjunct coordonator.

Deciziile de rambursare a TVA emise sunt decizii sub rezerva verificării ulterioare, potrivit art. 88 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

10. În baza datelor din evidența analitică pe plătitor și a Deciziei de rambursare a taxei pe valoarea adăugată, compartimentul de specialitate întocmește Nota privind compensarea obligațiilor fiscale și/sau Nota privind restituirea/rambursarea unor sume, conform formularelor aprobate.

Nota privind compensarea obligațiilor fiscale și/sau Nota privind restituirea/rambursarea unor sume se întocmește în 3 exemplare, se semnează de șeful compartimentului de specialitate și se aprobă de directorul executiv adjunct coordonator.

Nota privind compensarea obligațiilor fiscale și/sau Nota privind restituirea/rambursarea unor sume, aprobată, se transmite, pe bază de borderou, compartimentului de trezorerie, în vederea efectuării compensării și/sau restituirii.

11. După efectuarea compensării și/sau restituirii, compartimentul de trezorerie transmite Serviciului de administrare a contribuabililor nerezidenți două exemplare ale Notei privind compensarea obligațiilor fiscale și/sau ale Notei privind restituirea/rambursarea unor sume, cuprinzând și data la care s-a efectuat operațiunea de compensare și/sau de rambursare.

12. După operarea datelor privind soluționarea cererii de rambursare în evidența specială, Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți arhivează dosarul solicitării.

Dosarul solicitării cuprinde:

- Cererea solicitantului;
- Referatul de analiză;
- Procesul-verbal privind rezultatul cercetării la fața locului, după caz;

- Decizia de rambursare;
- Nota privind compensarea obligațiilor fiscale și/sau

Nota privind restituirea/rambursarea unor sume, cuprinzând data la care s-a efectuat operațiunea de compensare și/sau de rambursare.

13. După primirea Notei privind compensarea obligațiilor fiscale și/sau a Notei privind restituirea/rambursarea unor sume de la compartimentul de trezorerie, Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți îl înștiințează pe solicitant despre modul de soluționare a cererii, prin transmiterea Deciziei de rambursare a TVA, a Notei privind compensarea obligațiilor fiscale și/sau a Notei privind restituirea/rambursarea unor sume, precum și a documentației care evidențiază taxa a cărei rambursare a fost solicitată.

Toate documentele se ștampilează de către compartimentul de specialitate, pentru a nu fi folosite pentru cereri viitoare de rambursare ale respectivei persoane impozabile.

EVIDENȚA CERERILOR DE RAMBURSARE A TVA

Nr. crt.	Nr. de referință	Denumirea/ numele și prenumele solicitantului	Codul de identificare fiscală din țara în care este stabilit	Numărul și data înregistrării cererii de rambursare a TVA	Suma solicitată	Decizia organului fiscal*)	Suma aprobată	Diferențe constatate față de suma solicitată	Data efectuării compensării și/sau restituirii
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

*) Se va completa cu: A — în cazul cererilor aprobate;
R — în cazul cererilor respinse.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București
 Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți
 Nr.

Aprobat,
 Conducătorul unității fiscale/
 Director coordonator,

Avizat,
 Șef compartiment specialitate,

REFERAT PENTRU ANALIZA DOCUMENTARĂ

A. Date de identificare ale persoanei impozabile

Cod de identificare fiscală

Denumire

Domiciliu fiscal

B. Analiza documentară a cererii de rambursare aferentă lunii/perioadei an.....

Au fost analizate următoarele documente:

În urma analizei s-au constatat următoarele:

C. Concluzii

- a) Se propune aprobarea rambursării în urma analizei documentare
- b) Se transmite pentru efectuarea cercetării la fața locului

Întocmit,

INSTRUCȚIUNI

pentru completarea Cererii de rambursare pentru persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene

1. Cererea de rambursare se depune de către persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, pentru rambursarea taxei facturare de alte persoane impozabile și achitate de acestea pentru bunurile mobile care le-au fost livrate sau serviciile care au fost prestate în beneficiul lor în România, precum și a taxei achitate pentru importul bunurilor în România pe o perioadă de minimum 3 luni sau maximum un an calendaristic ori pe o perioadă mai mică de 3 luni rămasă din anul calendaristic.

Cererea se depune în termen de 6 luni de la încheierea anului calendaristic în care taxa devine exigibilă.

2.1. Cererea se depune în format electronic:

- la registratura Direcției Generale a Finanțelor Publice a Municipiului București,
- la poștă, prin scrisoare recomandată.

2.2. Formatul electronic, depus pe suport electronic, va fi însoțit de formularul editat de solicitant cu ajutorul programului de asistență, semnat și ștampilat, conform legii.

Formatul se editează în două exemplare:

- un exemplar se depune la unitatea fiscală, împreună cu suportul electronic;
- un exemplar se păstrează de către solicitant.

Formatul electronic al cererii se obține prin folosirea programului de asistență elaborat de Ministerul Finanțelor Publice și se transmite organului competent pe suport electronic.

Programul de asistență este pus la dispoziția persoanelor impozabile, gratuit, de unitatea fiscală sau poate fi descărcat de pe serverul de web al Ministerului Finanțelor Publice, la adresa www.mfinante.ro.

MODUL DE COMPLETARE

a Cererii de rambursare pentru persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene

Secțiunea 1

— anul la care se referă declarația; se înscrie cu cifre arabe cu 4 caractere (exemplu: 2007)

— perioada aferentă operațiunilor realizate (exemplu: pentru perioada februarie—iunie se va înscrie 02—06)

Cartușul **Date de identificare a solicitantului** conține:

1. **Denumire/nume, prenume** — se înscrie, după caz, denumirea sau numele și prenumele persoanei impozabile.

2. **Codul de înregistrare în scopuri de TVA** — se înscrie codul primit la înregistrarea în scopuri de TVA, înscris în certificatul de înregistrare fiscală în țara de origine a solicitantului.

Înscrierea cifrelor în casetă se face cu aliniere la dreapta.

3. Se completează datele privind adresa domiciliului fiscal (sediul social, sediul sau domiciliul fiscal, după caz) al persoanei impozabile.

Reprezentare prin împuternicit — în cazul în care depunerea cererii se realizează printr-un împuternicit, se bifează căsuța corespunzătoare și se completează datele referitoare la numărul și data actului de împuternicire.

Cartușul **Date de identificare ale împuternicitului** se completează doar în cazul în care depunerea cererii se realizează printr-un împuternicit și conține:

1. **Denumire/nume, prenume** — se înscrie, după caz, denumirea sau numele și prenumele împuternicitului.

2. **Codul de identificare fiscală** — se înscrie codul primit la înregistrare, înscris în certificatul de înregistrare fiscală, sau codul numeric personal, în cazul în care împuternicitul este persoană fizică.

Înscrierea cifrelor în casetă se face cu aliniere la dreapta.

3. Se completează cu datele privind adresa domiciliului fiscal (sediul social, sediul sau domiciliul fiscal, după caz) al împuternicitului.

Cartușul **Informații financiare** conține:

1. **Suma solicitată la rambursare** — se înscrie suma solicitată. Înscrierea cifrelor în casetă se realizează cu aliniere la dreapta.

2. **IBAN** — se va înscrie codul IBAN al contului bancar în care se dorește a fi transferată suma solicitată.

3. **Titularul contului** — se înscrie numele complet al titularului contului bancar.

4. **Cont numărul** — se înscrie numărul contului bancar în care se dorește a fi transferată suma solicitată.

5. **Codul băncii** — se înscrie codul băncii la care se află contul nominalizat mai sus.

6. **Numele băncii** — se înscrie numele băncii.

7. **Adresa, orașul, țara și codul poștal al băncii** — se înscrie adresa exactă a băncii nominalizate pentru realizarea transferului sumei solicitate.

Contul trebuie deschis la o instituție de credit participantă la sistemul electronic de plăți din România sau la o instituție de credit din străinătate. În această situație, instituția de credit unde se află deschis contul în care urmează a se efectua plata trebuie să aibă un corespondent în România.

Nr. anexe — se înscrie numărul anexelor ce însoțesc cererea.

Nr. facturi — se înscrie numărul facturilor ce însoțesc cererea pentru a dovedi validitatea sumei solicitate.

Nr. documente de import — se înscrie numărul documentelor de import ce însoțesc cererea pentru a dovedi validitatea sumei solicitate.

În cazul în care solicitantul a mai avut și alte cereri de rambursare anterioare, acest lucru se specifică prin bifarea căsuței corespunzătoare, precum și prin specificarea numărului de referință repartizat acelei cereri. În cazul în care nu a mai avut alte cereri de rambursare anterioare, se bifează căsuța „Nu”.

Secțiunea 2

Cuprinde operațiunile ce stau la baza sumei solicitate și vor fi introduse nominal toate achizițiile și importurile de bunuri, precum și prestările de servicii ce i-au fost efectuate.

Tipul — se înscrie tipul operațiunii. Se înscrie: A — pentru achiziții, I — pentru import, S — pentru prestări de servicii.

Natura bunurilor sau a serviciilor — se înscrie natura bunurilor achiziționate sau importate ori natura serviciilor care i-au fost prestate.

Denumirea partenerului — se înscriu numele și prenumele sau denumirea furnizorului ori a prestatorului de servicii.

Codul de identificare fiscală al partenerului — se înscrie codul de identificare fiscală comunicat de către furnizor sau prestatorul de servicii.

Data facturii și numărul facturii — se înscriu data, respectiv numărul facturii din care reiese suma solicitată spre rambursare.

Suma de taxă pe valoarea adăugată solicitată la rambursare — se înscrie suma de taxă pe valoarea adăugată ce reiese din factura respectivă.

Toate sumele se înscriu în lei.

ANEXA Nr. 4

CARACTERISTICILE DE TIPĂRIRE,

modul de difuzare, utilizare și păstrare a Cererii de rambursare pentru persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene

Denumirea formularului: Cerere de rambursare pentru persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene

Cod MF: 14.13.03.02/8

Format: A4/t1

Caracteristici de tipărire:

— se utilizează echipament informatic pentru completare și editare, cu ajutorul programului de asistență pus la dispoziție gratuit.

Se difuzează: gratuit

Se utilizează la: rambursarea taxei pe valoarea adăugată către persoane impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene

Se întocmește de: persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene

Circulă: — în format electronic, la organul fiscal competent;

— în format hârtie, în două exemplare listate, semnate și ștampilate, potrivit legii, din care:

— un exemplar la solicitant;

— un exemplar la organul fiscal.

Se păstrează: — formatul electronic, în arhiva de documente electronice;

— formatul hârtie, la dosarul fiscal al solicitantului.

ANEXA Nr. 5

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
 AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
 Direcția Generală a Finanțelor Publice a Municipiului București
 Serviciul de administrare a contribuabililor nerezidenți
 Nr. înregistrare data

DECIZIE DE RAMBURSARE A TAXEI PE VALOAREA ADĂUGATĂ pentru persoanele impozabile neînregistrate și care nu sunt obligate să se înregistreze în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene

Către: Denumire/Nume, prenume

Cod de identificare fiscală

Adresa: Localitatea, str. nr., bl., ap.,

etaj, județul/sectorul

În baza art. 147² alin. (1) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, și a art. 83 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, a Cererii de rambursare pentru persoanele impozabile neînregistrate în scopuri de TVA în România, stabilite în alt stat membru al Uniunii Europene, pentru perioada, înregistrată cu nr. din cu numărul de referință și a analizei/cercetării la fața locului efectuate în perioada, se stabilește taxa pe valoarea adăugată de rambursat, astfel:

TVA solicitată la rambursare lei

TVA aprobată la rambursare lei

TVA respinsă la rambursare lei

Motivul de fapt

.....

.....

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

Temeiul de drept

Act normativ:, art. paragraful pct. lit. alin.

Suma aprobată la rambursare urmează procedura prevăzută la art. 111, 112 sau 113, după caz, din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Prezenta decizie de rambursare a taxei pe valoarea adăugată poate fi contestată în termen de 30 de zile de la data comunicării, sub sancțiunea decăderii, la organul fiscal competent, potrivit art. 179 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

<u>Aprobat</u>	<u>Verificat</u>	<u>Întocmit</u>
Funcția	Funcția	Funcția
..... (Nume, prenume) (Nume, prenume) (Nume, prenume)
..... (Data) (Data) (Data)
..... (Semnătura) (Semnătura) (Semnătura)

Cod MFP: 14.13.02.02/08

ACTE ALE CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Regulamentului privind modul de organizare și desfășurare a concursului pentru recrutarea grefierilor arhivari, a grefierilor registratori și a personalului conex

În temeiul dispozițiilor art. 134 alin. (4) din Constituția României, republicată, și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, având în vedere art. 9 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu modificările și completările ulterioare,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul privind modul de organizare și desfășurare a concursului pentru recrutarea grefierilor arhivari, a grefierilor registratori și a personalului conex, cuprins în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 93/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 31 martie 2005, se abrogă.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător **Anton Pandrea**

București, 29 martie 2007

Nr. 185.

Produs electronic destinat exclusiv informării gratuite a persoanelor fizice asupra actelor ce se publică în Monitorul Oficial al României

REGULAMENT**privind modul de organizare și desfășurare a concursului pentru recrutarea grefierilor arhivari,
a grefierilor registratori și a personalului conex****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Ocuparea posturilor vacante de grefieri arhivari, grefieri registratori și personal conex se face prin concurs, potrivit dispozițiilor art. 9 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Concursul pentru ocuparea posturilor vacante se organizează de către Înalta Curte de Casație și Justiție, Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, curțile de apel și parchetele de pe lângă curțile de apel, cu sprijinul Școlii Naționale de Grefieri.

Art. 2. — La concurs poate participa persoana care îndeplinește următoarele condiții:

1. are cetățenia română, domiciliul în România și capacitate deplină de exercițiu;
2. nu are antecedente penale, cazier fiscal și se bucură de o bună reputație;
3. cunoaște limba română;
4. este aptă din punct de vedere medical pentru exercitarea funcției;
5. are studii medii (bacalaureat).

CAPITOLUL II**Organizarea și desfășurarea concursului****SECȚIUNEA I****Comisiile de concurs**

Art. 3. — (1) Pentru fiecare concurs, președintele instanței sau conducătorul parchetului care organizează concursul, la propunerea colegiului de conducere, stabilește numărul de posturi scoase la concurs, data concursului și numește comisia de examinare, comisia de soluționare a contestațiilor, președinții acestora, precum și secretariatul concursului.

(2) Din comisia de examinare fac parte 3 judecători sau, după caz, procurori, dintre care cel puțin unul de la instanța sau parchetul unde se află postul vacant, un grefier cu funcție de conducere și, acolo unde este posibil, un formator al Școlii Naționale de Grefieri.

(3) Din comisia de soluționare a contestațiilor fac parte 3 judecători sau, după caz, procurori, alții decât cei din comisia de examinare, dintre care unul, acolo unde este posibil, va fi formator al Școlii Naționale de Grefieri.

(4) Secretariatul concursului este compus din 2 grefieri, dintre care unul cu funcție de conducere.

Art. 4. — Comisia de examinare are următoarele atribuții:

- a) întocmește tematica și bibliografia concursului;

- b) verifică dosarele candidaților;

- c) stabilește subiectele și baremele de corectare pentru proba scrisă și, după caz, criteriile de evaluare a candidaților la proba practică;

- d) evaluează candidații care susțin proba practică;

- e) corectează lucrările scrise, pe baza baremelor stabilite;

- f) predă secretariatului concursului lucrările corectate, pe bază de proces-verbal.

Art. 5. — Comisia de soluționare a contestațiilor are următoarele atribuții:

- a) soluționează contestațiile prin recorectarea lucrărilor pe baza baremelor stabilite de comisia de examinare;

- b) predă secretariatului concursului lucrările recorectate, pe bază de proces-verbal.

Art. 6. — Secretariatul concursului are următoarele atribuții:

- a) asigură publicitatea organizării concursului;

- b) primește dosarele candidaților, pe care le pune la dispoziție comisiei de examinare în vederea verificării;

- c) întocmește și afișează lista candidaților înscriși la concurs;

- d) stabilește locul și ora desfășurării concursului;

- e) pregătește materialele necesare desfășurării concursului;

- f) întocmește și afișează tabelele de clasificare a candidaților;

- g) primește contestațiile și pregătește lucrările pentru recorectare;

- h) îndeplinește orice sarcini specifice necesare pentru buna desfășurare a concursului.

SECȚIUNEA a II-a**Înscrierea candidaților**

Art. 7. — (1) Posturile vacante, data, locul susținerii concursului, tematica și bibliografia se vor afișa de către secretariatul concursului, cu cel puțin 20 de zile înainte, la sediul instanței sau parchetului care organizează concursul.

(2) În același termen, concursul va fi anunțat într-un ziar de largă răspândire, pe pagina de internet a instanței sau parchetului respectiv, precum și a Școlii Naționale de Grefieri.

Art. 8. — (1) Cererile pentru înscriere la concurs se adresează conducătorului instanței sau parchetului care organizează concursul și se depun cu cel puțin 10 zile înainte de data concursului la secretariatul acestuia.

(2) La cererea de înscriere se vor anexa următoarele acte:

- a) cartea de identitate, în copie;

- b) certificatul de naștere și, după caz, certificatul de căsătorie, în copie;

- c) diploma de bacalaureat, în copie;

- d) certificatul de cazier judiciar;
- e) certificatul de cazier fiscal;
- f) curriculum vitae;
- g) adeverință medicală din care să rezulte că este apt pentru exercitarea profesiei;
- h) două fotografii color cu dimensiuni de 2/3 cm;
- i) recomandare privind profilul profesional și moral.

Art. 9. — (1) Comisia de examinare verifică îndeplinirea condițiilor prevăzute de art. 2, după care secretariatul concursului afișează, la sediul instanței sau al parchetului organizator, lista candidaților care îndeplinesc condițiile legale pentru a participa la concurs și a celor care nu îndeplinesc aceste condiții.

(2) Candidații respinși pot face contestații în termen de 24 de ore de la afișarea listei, care vor fi soluționate de comisia de soluționare a contestațiilor.

(3) Tabelul final al candidaților admiși va fi afișat, în condițiile prevăzute la alin. (1), cel mai târziu în preziua concursului.

SECȚIUNEA a III-a

Procedura de desfășurare a concursului

Art. 10. — (1) Concursul pentru ocuparea posturilor de grefier arhivar și grefier registrator constă în susținerea unei probe practice eliminatorii, precum și a unei probe scrise de verificare a cunoștințelor teoretice din tematica anunțată.

(2) Proba practică eliminatorie constă în verificarea cunoștințelor de operare pe calculator.

(3) Tematica de concurs pentru proba scrisă teoretică va cuprinde noțiuni generale de procedură civilă, procedură penală și de organizare judiciară.

(4) Timpul destinat pentru elaborarea lucrărilor scrise este cel stabilit de comisia de examinare.

Art. 11. — Concursul pentru ocuparea posturilor vacante de personal conex constă în susținerea unei probe practice constând în realizarea unei lucrări specifice postului ce urmează să fie ocupat.

Art. 12. — (1) Proba practică se notează cu note de la 1 la 10 de către fiecare membru al comisiei de examinare. Nota 1 se acordă în situația în care punctajul obținut este mai mic sau egal cu această notă.

(2) Pentru a fi declarați admiși la concurs sau, după caz, la proba practică eliminatorie, candidații trebuie să obțină cel puțin nota 7.

(3) După susținerea probei practice, secretariatul concursului va întocmi și va afișa tabelul candidaților admiși.

(4) La proba practică eliminatorie nu se admit contestații.

Art. 13. — (1) Pentru susținerea probei scrise candidații admiși la proba practică eliminatorie trebuie să fie prezenți în sala de concurs cu cel puțin o jumătate de oră înaintea începerii probei, accesul acestora având loc pe baza actului de identitate. După verificarea identității, fiecare candidat va păstra la vedere actul de identitate, până la predarea lucrării scrise.

(2) Candidații care nu se vor afla în sală în momentul deschiderii plicului cu subiecte pierd dreptul de a mai susține proba respectivă.

(3) Înainte de comunicarea subiectelor candidații își scriu numele, prenumele pe colțul foii care va fi lipit, după care se aplică ștampila instituției organizatoare a concursului.

(4) Plicurile cu subiectele de concurs vor fi desfăcute de președintele comisiei de examinare în fața candidaților.

(5) Pe toată durata desfășurării probei scrise, în sălile de concurs au acces membrii comisiei de examinare și ai secretariatului concursului. Accesul altor persoane este interzis.

(6) Redactarea lucrărilor se va face numai cu cerneală sau cu pastă de culoare albastră.

(7) În sala de concurs candidații nu pot avea asupra lor mijloace de comunicare la distanță sau orice alte aparate electronice. Încălcarea acestei dispoziții atrage eliminarea din concurs.

(8) Pe toată durata desfășurării probei scrise este interzisă părăsirea sălii de concurs de către candidați. În cazuri excepționale, părăsirea temporară a sălii de concurs se va putea face numai cu însoțitor.

(9) Orice fraudă sau încercare de fraudă dovedită se sancționează prin eliminarea din concurs. În aceste cazuri, comisia de examinare întocmește un proces-verbal în care se consemnează constatările făcute și măsurile luate, iar lucrarea se anulează cu mențiunea „fraudă”.

(10) După redactarea lucrărilor, candidații predau, sub semnătură, lucrările comisiei de examinare, care le numerotează și le înscrie în borderoul centralizator.

Art. 14. — (1) Corectarea lucrărilor se face pe baza baremului stabilit de membrii comisiei de examinare, barem care se afișează la sfârșitul probei scrise.

(2) Fiecare lucrare scrisă este verificată independent de membrii comisiei de examinare și apreciată cu note de la 1 la 10, conform baremului de corectare. Nota 1 se acordă în situația în care punctajul obținut este mai mic sau egal cu această notă. La notarea lucrărilor se apreciază atât conținutul acestora, cât și respectarea regulilor gramaticale și modul de exprimare al candidaților.

(3) După terminarea corectării, fiecare corector trece, sub semnătură, nota în borderoul de notare.

(4) La corectare nu se fac însemnări pe lucrare. Un corector nu are acces la borderoul celui alt.

(5) Președintele comisiei de examinare calculează nota finală, care reprezintă media aritmetică a notelor obținute, cu două zecimale, pe care o înscrie în borderoul de notare.

(6) Pe timpul corectării lucrările nu vor fi dezlipite, păstrându-se secret numele candidatului. În prezența tuturor membrilor comisiei de examinare se înscrie pe fiecare lucrare nota finală trecută în borderou și se aplică semnătura președintelui comisiei de examinare, după care se procedează la deschiderea lucrărilor.

(7) Comisia de examinare predă secretariatului concursului, în baza unui proces-verbal, lucrările candidaților și borderourile de notare.

(8) Pe baza mediei obținute secretariatul concursului întocmește și afișează tabelul de clasificare a candidaților.

Art. 15. — (1) Candidații nemulțumiți de notele acordate la concurs sau la proba scrisă de verificare a cunoștințelor teoretice pot depune contestații în termen de 48 de ore de la data afișării rezultatelor.

(2) Contestațiile se depun la secretariatul concursului.

(3) Imediat după înregistrare, secretariatul concursului resigilează lucrările, le renumerează, le înscrie într-un borderou separat și le predă comisiei de soluționare a contestațiilor.

(4) Contestațiile se soluționează potrivit procedurii prevăzute la art. 14, în termen de 48 de ore de la data înregistrării lor, de către comisia de soluționare a contestațiilor. Nota obținută la contestație nu poate fi mai mică decât nota contestată.

Art. 16. — În urma rezultatelor primite de la comisia de soluționare a contestațiilor, secretariatul concursului întocmește și afișează tabelul final al candidaților declarați admiși.

Art. 17. — Pentru a fi declarați admiși, candidații trebuie să obțină cel puțin media generală 7, dar nu mai puțin de nota 5 la proba scrisă pentru verificarea cunoștințelor teoretice.

Art. 18. — Repartizarea pe posturi a candidaților declarați admiși se va face de către comisia de examinare, în ordinea descrescătoare a mediilor generale obținute, în limita locurilor scoase la concurs.

Art. 19. — La medii egale, comisia de examinare va stabili candidatul declarat admis în raport cu nivelul studiilor suplimentare absolvite sau, în subsidiar, în raport cu vechimea în specialitate.

CAPITOLUL III

Numirea candidaților admiși

Art. 20. — Candidații declarați admiși, repartizați pe post, sunt numiți, în condițiile legii, prin decizie a președintelui Înaltei Curți de Casație și Justiție, a procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, a procurorului șef al Direcției Naționale Anticorupție, a președintelui curții de apel sau, după caz, a procurorului general al parchetului de pe lângă curtea de apel.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 21. — Lucrările scrise și rezultatele concursului se anexează la dosarele personale ale candidaților declarați admiși.

Art. 22. — Grefierii arhivari și grefieri registratori care promovează concursul prevăzut de prezentul regulament vor efectua un stagiul de specializare de două luni, în cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, pentru care au susținut concursul, sub îndrumarea personalului de instruire al Școlii Naționale de Grefieri.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Regulamentului privind concediile personalului auxiliar de specialitate și personalului conex din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea

În temeiul dispozițiilor art. 134 alin. (4) din Constituția României, republicată, și ale art. 23 alin. (1) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare,

având în vedere art. 65 și 66 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu modificările și completările ulterioare, și art. 23 din Ordonanța Guvernului nr. 8/2007 privind salarizarea personalului auxiliar din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, precum și din cadrul altor unități din sistemul justiției,

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii h o t ă r ă ș t e:

Art.1. — Se aprobă Regulamentul privind concediile personalului auxiliar de specialitate și personalului conex din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cuprins în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 95/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 266 din 31 martie 2005, se abrogă.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Consiliului Superior al Magistraturii,
judecător **Anton Pandrea**

București, 29 martie 2007.
Nr. 186.

REGULAMENT**privind concediile personalului auxiliar de specialitate și personalului conex al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea****CAPITOLUL I****Dispoziții generale**

Art. 1. — (1) Presentul regulament se aplică personalului auxiliar de specialitate din instanțele judecătorești și parchetele de pe lângă acestea, format din grefieri, grefieri arhivari, grefieri registratori, grefieri statisticieni, grefieri documentariști, grefieri informaticieni, precum și personalului conex reprezentat de agenți procedurali, aprozi și șoferi, potrivit dispozițiilor Legii nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Persoanele prevăzute la alin. (1) au dreptul la concediu de odihnă anual plătit, la concedii de studii de specialitate plătite pentru participarea la cursuri sau la alte forme de specializare organizate în țară ori în străinătate, la concedii fără plată pentru studii sau pentru alte evenimente, precum și la alte concedii, potrivit legii.

CAPITOLUL II**Concediul de odihnă**

Art. 2. — (1) Personalul auxiliar de specialitate și personalul conex prevăzut la art. 1 alin. (1) beneficiază anual de un concediu de odihnă plătit de 30 de zile lucrătoare.

(2) Durata concediului de odihnă prevăzută în prezentul regulament este corespunzătoare activității desfășurate timp de un an calendaristic.

(3) Personalul auxiliar de specialitate și personalul conex efectuează concediul anual de odihnă, de regulă, în perioada vacanței judecătorești. Pentru motive temeinic justificate conducerea instanței sau a parchetului poate aproba efectuarea concediului de odihnă în altă perioadă decât cea a vacanței judecătorești.

(4) Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președinții instanțelor judecătorești și, după caz, conducătorii parchetelor de pe lângă aceasta au obligația să asigure efectuarea concediului de odihnă de către întregul personal auxiliar de specialitate și personalul conex în cursul anului calendaristic în care s-a născut acest drept.

Art. 3. — Personalul auxiliar de specialitate care îndeplinește, în condițiile legii, prin cumul, pe lângă funcția de bază de la instanțe sau parchete, o funcție didactică în învățământul superior acreditat are dreptul la concediu de odihnă plătit numai de la instanța sau parchetul la care are funcția de bază.

Art. 4. — Pentru personalul încadrat în timpul anului, durata concediului de odihnă se stabilește proporțional cu perioada lucrată de la data încadrării, până la sfârșitul anului calendaristic.

Art. 5. — (1) Concediul de odihnă se efectuează în fiecare an calendaristic.

(2) Efectuarea concediului de odihnă în anul următor este permisă numai în situațiile prevăzute de prezentul regulament.

(3) Concediul de odihnă poate fi fracționat la cerere, cu condiția ca una dintre fracțiuni să fie de cel puțin 15 zile lucrătoare de concediu neîntrerupt.

Art. 6. — (1) Pe durata concediului de odihnă, personalul auxiliar de specialitate și personalul conex beneficiază de o indemnizație de concediu, care nu poate fi mai mică decât valoarea totală a drepturilor salariale cuvenite pentru perioada respectivă.

(2) Indemnizația de concediu de odihnă se stabilește potrivit dispozițiilor Legii nr. 53/2003 — Codul muncii, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 7. — (1) La plecarea în concediul de odihnă, personalul auxiliar de specialitate are dreptul, în condițiile legii, pe lângă indemnizația de concediu, și la o primă egală cu salariul de bază din luna anterioară plecării în concediu. Indemnizația de concediu și prima se plătesc cumulativ, cu cel mult 5 zile înaintea plecării în concediu. În cazul în care concediul de odihnă se efectuează fracționat, indemnizația de concediu și prima se acordă o singură dată.

(2) În perioada concediului de odihnă, personalul auxiliar de specialitate din cadrul instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea beneficiază, o singură dată pe an, de transport gratuit dus-întors între localitatea de domiciliu și localitatea din țară în care își petrece concediul de odihnă sau de decontarea valorii a 7,5 litri de carburant la suta de kilometri, în cazul în care deplasarea între localitatea de domiciliu și localitatea din țară unde își petrece concediul se face cu autoturismul.

Art. 8. — (1) Dacă personalul prevăzut la art. 1 nu a putut efectua concediul de odihnă, total sau parțial, în anul calendaristic respectiv, din cauza unor situații obiective pentru care există o temeinică justificare, îl poate efectua în cursul anului următor, pe baza programării aprobate de președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, de președinții instanțelor judecătorești și de conducătorii parchetelor. În acest caz, drepturile de concediu se suportă din fondurile aferente anului în care se efectuează concediile de odihnă.

(2) Compensarea în bani a concediului de odihnă neefectuat este permisă numai în cazul încetării raportului de muncă/de serviciu.

(3) Compensarea se calculează pe baza numărului de zile de concediu neefectuat și a mediei zilnice a indemnizației de încadrare brute lunare, precum și a celorlalte sporuri cu caracter permanent, luate împreună, corespunzător lunii decembrie a anului pentru care se acordă compensarea.

(4) În cazul decesului persoanei îndreptățite la concediu de odihnă, suma reprezentând compensarea în bani a

concediului de odihnă neefectuat se va acorda membrilor de familie, conform legii.

Art. 9. — (1) Programarea concediilor de odihnă se face la sfârșitul anului, pentru anul următor, de către președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, sau, după caz, de președinții instanțelor ori de conducătorii parchetelor, după consultarea personalului auxiliar de specialitate și a personalului conex.

(2) Programarea se va face în așa fel încât să se asigure funcționarea permanentă și desfășurarea în bune condiții a activității fiecărei secții sau a fiecărui compartiment de muncă.

(3) Programarea concediului de odihnă al personalului auxiliar de specialitate și al personalului conex se face cu respectarea dispozițiilor art. 2 alin. (3).

Art. 10. — (1) Concediul de odihnă poate fi întrerupt, la cererea persoanei care îl efectuează, pentru motive obiective.

(2) Concediul de odihnă poate fi întrerupt și în cazul în care persoana este rechemată, prin dispoziție scrisă a conducerii instituției, numai în caz de forță majoră sau pentru nevoi de serviciu urgente, care fac necesară prezența acesteia. În situația rechemării, cel în cauză are dreptul la rambursarea cheltuielilor de transport și a cheltuielilor legate de efectuarea concediului de odihnă în altă localitate, egale cu sumele cheltuite pentru prestația de care nu a mai putut beneficia din cauza neefectuării concediului de odihnă.

(3) În cazul întreruperii concediului de odihnă, persoana are dreptul să efectueze restul zilelor de concediu, după ce au încetat situațiile respective sau, când acest lucru nu mai este posibil, la data stabilită printr-o nouă programare, în cursul aceluiași an calendaristic.

Art. 11. — (1) În cazul în care concediul de odihnă început la o anumită dată este întrerupt, indemnizația nu se restituie. În această situație se va proceda la regularizarea plăților în raport cu indemnizația de concediu aferentă zilelor de concediu neefectuat și cu remunerația convenită persoanei în cauză pentru perioada lucrată după întreruperea concediului sau cu drepturile convenite pe această perioadă, după caz, potrivit legii.

(2) La data programată pentru efectuarea părții restante din concediul de odihnă se acordă persoanei în cauză indemnizația de concediu convenită pentru această parte, în condițiile prezentului regulament.

Art. 12. — (1) Concediul de odihnă convenit personalului detașat la alte instanțe sau parchete ori în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii, Școlii Naționale de Grefieri, Ministerului Justiției sau al unităților subordonate acestuia se acordă de către instituțiile la care acesta își desfășoară activitatea.

(2) Personalul detașat la o instanță sau la un parchet cu sediul în altă localitate, precum și cel din alte localități detașat în cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, Institutului Național al Magistraturii, Școlii Naționale de Grefieri, Ministerului Justiției sau al unităților subordonate acestuia au dreptul la rambursarea cheltuielilor de transport dus/întors, potrivit legii, din localitatea unde este detașat în localitatea unde se află instanța sau parchetul la care este încadrat, pentru cazul în care concediul de odihnă se efectuează în timpul detașării.

Art. 13. — Concediul de odihnă neacordat personalului transferat la o altă instanță sau la un alt parchet, de către instanța sau parchetul de la care s-a efectuat transferul, se va acorda acestuia de instanța sau parchetul la care a fost transferat, iar indemnizația de concediu acordată potrivit legii va fi suportată de către cele două instanțe sau parchete implicate, proporțional cu timpul lucrat la fiecare dintre acestea în cursul anului calendaristic respectiv. În același mod se va proceda și în cazul în care concediul de odihnă a fost efectuat înainte de transfer.

Art. 14. — Personalul auxiliar de specialitate și personalul conex este obligat să restituie instituției partea din indemnizația de concediu corespunzătoare perioadei nelucrate din anul pentru care a fost acordat acel concediu, în situația în care a fost eliberat din funcție în următoarele cazuri:

1. demisia;
2. ca sancțiune disciplinară;
3. condamnarea definitivă pentru săvârșirea unei infracțiuni;
4. neîndeplinirea oricăreia dintre condițiile prevăzute de lege pentru numirea în funcție;
5. incapacitate profesională.

Art. 15. — Dreptul la concediu de odihnă anual nu poate forma obiectul vreunei cesiuni, renunțări sau limitări.

CAPITOLUL III

Acordarea de zile libere plătite pentru evenimente familiale deosebite

Art. 16. — (1) În afara concediului de odihnă, personalul auxiliar de specialitate și personalul conex au dreptul la zile libere plătite, care nu se includ în durata concediului de odihnă, în cazul unor evenimente familiale deosebite, și anume:

- a) căsătoria — 5 zile;
- b) nașterea sau căsătoria unui copil — 3 zile;
- c) decesul soțului sau al unei rude până la gradul al II-lea inclusiv — 3 zile.

(2) Zilele libere plătite, prevăzute la alin. (1), se acordă, la cererea solicitantului, de către președintele instanței, respectiv conducătorul parchetului.

CAPITOLUL IV

Concediul pentru formare profesională

Art. 17. — Personalul auxiliar de specialitate și personalul conex beneficiază de concedii pentru formare profesională, la cerere, cu plată sau fără plată.

Art. 18. — (1) Personalul prevăzut la art. 1 alin. (1) are dreptul să beneficieze, la cerere, de concedii plătite pentru formare profesională, în cazul participării la cursuri sau la alte forme de specializare organizate în țară sau în străinătate potrivit dispozițiilor art. 63 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 567/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Durata acestor concedii se aprobă de conducerea instituției, în funcție de durata cursurilor ori a specializărilor efectuate, fără a putea depăși 10 zile lucrătoare.

(3) Conducerea instituției poate respinge solicitarea persoanei în cauză numai dacă absența acesteia ar prejudicia grav desfășurarea activității.

Art. 19. — Concediul pentru formare profesională fără plată poate fi acordat pentru situațiile prevăzute la art. 18 alin. (1) pe o durată stabilită potrivit art. 21 alin. (3).

Art. 20. — Durata concediului cu plată pentru formare profesională nu poate fi dedusă din durata concediului de odihnă anual și este asimilată unei perioade de muncă efectivă în ceea ce privește drepturile convenite persoanei.

CAPITOLUL V

Concediul fără plată

Art. 21. — (1) Personalul auxiliar de specialitate și personalul conex au dreptul la concedii fără plată, a căror durată însumată nu poate depăși 90 de zile lucrătoare anual, pentru rezolvarea unor situații personale deosebite, apreciate ca atare de președintele instanței sau, după caz, de conducătorul Parchetului.

(2) Personalul prevăzut la alin. (1) are dreptul la concedii fără plată, fără limita prevăzută la alin. (1), în următoarele situații:

1. îngrijirea copilului bolnav în vârstă de peste 3 ani, în perioada indicată în certificatul medical; de acest drept pot beneficia atât mama salariată, cât și tatăl salariat, dacă mama copilului nu beneficiază, pentru aceleași motive, de concediu fără plată;

2. însoțirea soțului sau, după caz, a soției ori a unei rude apropiate, respectiv copil, soră, frate, părinte, pe timpul cât aceștia se află la tratament în străinătate, în

ambele situații cu avizul obligatoriu al Ministerului Sănătății Publice.

(3) Concediul fără plată poate fi acordat și pentru interese personale, altele decât cele prevăzute la alin. (1) și (2), pe durata stabilită prin acordul părților.

Art. 22. — Pe durata concediilor fără plată persoanele respective își păstrează calitatea de salariat.

CAPITOLUL VI

Dispoziții finale

Art. 23. — (1) Persoana care a lipsit de la serviciu întregul an calendaristic nu are dreptul la concediu de odihnă pentru acel an.

(2) În cazul în care perioadele de concedii medicale și de concedii fără plată, însumate, au fost de 12 luni sau mai mari și s-au întins pe 2 sau mai mulți ani calendaristici, persoana are dreptul la un singur concediu de odihnă, acordat în anul reînțeleperii activității.

Art. 24. — Efectuarea concediilor prevăzute de prezentul regulament se aprobă de președintele instanței sau, după caz de conducătorul parchetului.

Art. 25. — Evidența efectuării concediilor prevăzute în prezentul regulament va fi ținută de prim-grefierii sau grefierii-șefi ai instanțelor judecătorești și ai parchetelor de pe lângă acestea.

Art. 26. — Compensarea acordată în condițiile art. 8 se suportă din resursele bugetare ale anului în care se face această compensare.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial“ R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea“ București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial“ R.A.

5948368152328